

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: J. H.
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Moťovskou Židuliakovou
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: Městský úřad Valašské Meziříčí
sídlem Soudní 1221, 757 01 Valašské Meziříčí

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterého dne 28. 6. 2024 požádal o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“). Žalobce požadoval informace o některých aspektech pořizování a zpracování fotografií z rychloměru umístěného ve V. ulici, poblíž proluky na ulici P. v obci Valašské Meziříčí. Žalovaný přípisem ze dne 8. 7. 2024 na žádost odpověděl a informace poskytl. Dle mínění žalobce je však neposkytl zcela. Žalobce tak dne 12. 7. 2024 podal stížnost pro neposkytnutí informace dle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona, o které bylo nadřízeným žalovaného, Krajským úřadem Zlínského kraje, dne 12. 8. 2024, pod č. j. KUZL 70787/2024 rozhodnuto tak, že se postup žalovaného potvrzuje.
2. Žalobce namítal, že žalovaný je nečinný ve vztahu k vyřízení jeho žádosti v rozsahu dvou otázek. Ve vztahu k jeho otázce směřující na zpracování pořizovaných fotografií žalobce namítal, že poskytnutá odpověď neobsahuje odpověď na otázku, *co přesně se snímky dělají*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

osoba, která je zpracovává. Nadřízený orgán odpověď vyhodnotil jako dostačující a dostatečně konkrétní vzhledem k formulaci otázky. Dle žalobce však za situace, kdy žádost dle správních orgánů nebyla dostatečně konkrétní, stíhala žalovaného povinnost vyzvat jej dle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona k upřesnění žádosti. Žalobce je však přesvědčen, že žádost byla dostatečně konkrétní. Dotaz směřoval k tomu, co přesně s fotografiemi dělá osoba, která přestupky zpracovává. Z odpovědi žalovaného je však zřejmé pouze to, že strážník přestupek „vyhodnotí“. Ani z části odpovědi o oznámení přestupku správnímu orgánu není zřejmé, zda jde o automatizovaný přenos, nebo toto oznámení provádí strážník. Žalobce si přitom dokáže představit širokou škálu činností, které může strážník s fotografiemi provádět, počínaje konverzí jejich formátu, ověřování autenticity, tisku, úpravy jasu a kontrastu, vkládání fotografií do manuálně vyhotovovaných oznámení přestupku, vyřezávání zvětšenin registrační značky, přidávání doplňujících informací, atd. Žalobce neví, zda strážníci dělají s fotografiemi právě tyto úkony a stejně tak neví, zda nedělají úkony další. Odpověď, jaké úkony strážníci s fotografiemi dělají, nedostal. Rovněž tvrzení, že jsou data zpracovávána programem Archiv svědčí tomu, že strážníci v tomto programu s fotografií něco dělají.

3. Dále pak ve vztahu k otázce na počet snímků vozidel překračujících nejvyšší dovolenou rychlost za květen 2024 žalobce namítal jako nedostatečnou odpověď, že rychloměr zachytil 1108 vozidel. Žalobce se však neptal, kolik vozidel bylo změřeno, ale kolik fotografií bylo pořízeno. Nadřízený orgán ve vyřízení stížnosti uvedl, že rychloměr zachycuje právě jeden snímek právě jednoho vozidla překračujícího nastavenou rychlost, takže číslo je totožné, protože žalobci byla fakticky poskytnuta informace, o kterou žádal. Právě počet pořízených fotografií je pro žalobce podstatnou informací, neboť dává naznat, zda nejsou fotografováni řidiči, kteří se přestupku ani nedopustí, a tedy je do jejich osobnostních práv zasahováno zbytečně, či kolik pořízených fotografií připadá na jeden oznámený přestupek, příp. zda další fotografie obsažené v následně vedených přestupkových spisech, jsou toliko úpravami jednoho snímku, nebo jde o samostatné snímky. Teprve až nadřízený orgán tvrdil, že počet rychlost překračujících vozidel a počet pořízených snímků se rovná. Tak ovšem odpověď žalovaného formulována nebyla. Pokud by sám žalovaný tvrdil, že bylo pořízeno 1108 fotografií, žalobce by tuto odpověď napadl zásahovou žalobou a tvrdil její nepravdivost. Žalobce však nemůže zásahovou žalobou napadat vyjádření nadřízeného orgánu, který nebyl povinným subjektem. Nadřízený orgán není oprávněn poskytovat informace za povinný subjekt, ledaže by usnesením věc převzal k vyřízení, což se nestalo. Žalobce konečně není oprávněn zásahovou žalobou napadat ani pravdivost tvrzení povinného subjektu, obsaženého v předkládací zprávě nadřízenému orgánu, neboť nejde o meritorní rozhodnutí ve věci. Nadřízený orgán nebyl oprávněn nově tvrdit, že žalovaným poskytnutá odpověď na jinou otázku byla ve skutečnosti odpovědí na otázku žalobce, a tedy vyjadřovala též počet pořízených fotografií, neboť tím vyloučil pravdivost poskytnuté informace soudní kontrole.
4. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby a uvedl, že žalobci byly požadované informace poskytnuty. Ve vztahu k první z žalovaných otázek měl za to, že poskytl informaci zcela odpovídající formulaci žádosti. Žalobce ve své žádosti ani ve své stížnosti nespecifikoval, o jakou další přesnější informaci se mu jedná, tj. v jakém směru mu daná odpověď přijde nedostatečná. Tak učinil až v podané žalobě, kde z jednoduché otázky vyvodil řadu dalších dílčích dotazů, které však nebyly po žalovaném v původní žádosti požadovány. Žalovaný přitom neměl za to, že by žádost byla nesrozumitelná. Žadatel nese plnou odpovědnost za formulaci své žádosti o informace. Pokud měl žalobce za to, že mu informace nebyla poskytnuta dostatečně, měl ve své stížnosti upřesnit, které konkrétní informace mu nebyly

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

poskytnuty. Ve vztahu k druhé otázce pak žalobce obdržel požadovanou informaci. Je pravdou, že v odpovědi žalovaný použil jiný výraz než žalobce, neboť místo slova *pořídil* použil slovo *zachytil*. V tomto případě se však jedná o synonyma. Tato nepřesnost navíc byla v rámci vyřizované stížnosti odstraněna. Žalobce měl možnost podat novou žádost, pokud požadoval další informace.

5. V replice se žalobce ohradil proti tvrzení, že ve stížnosti neuvedl, jaká konkrétní informace mu nebyla poskytnuta. Ve vztahu k druhé otázce dále uvedl, že podstata sporu je v tom, že zatímco žalobce se tázal, kolik snímků vozidel rychloměr pořídil, odpovězeno mu bylo, kolik vozidel rychloměr zachytil. Jakkoliv samotné doplnění tvrzení o tom, že rychloměr vždy pořizuje jen jednu fotografii vozidla by již představovalo odpověď na otázku, tuto informaci neposkytl žalovaný. Žalobce se s postupem, kdy mu je sdělena informace zákonem nepředpokládaným způsobem, nemůže ztotožnit, neb má pochybnosti o pravdivosti informace. Už jen fakt, že v rámci odpovědi na jinou otázku, mu bylo sděleno, že oznámeno pro přestupek bylo pouze 758 vozidel (při 1108 vozidlech překračujících rychlost), vzájemně neodpovídá. Žalovaný tedy poskytl informaci o tom, kolik vozidel rychloměr zachytil, neposkytl mu však informaci o tom, kolik snímků pořídil. K požadavku na podání nové žádosti pak žalobce uvedl, že by ji formuloval identicky, neboť lze stěží nalézt lepší formulaci. Opětovné podání žádosti by tak vedlo jen k oddálení okamžiku, kdy se žalobce informaci dozví.
6. Krajský soud přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). O věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
7. Podstatou věci je posouzení, zda žalovaný vyřídil celý předmět žalobcovy žádosti. V nyní projednávané věci, kdy žalovaný žádost vyřídil poskytnutím informací, jde tedy o posouzení, zda poskytl informace v rozsahu všech položených otázek, či zda na některou z nich odpověď neposkytl. Jedině v posledně uvedeném případě (za současné absence rozhodnutí o odmítnutí jakékoliv části žádosti) by žalovaný byl nečinný.
8. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce ve své žádosti ze dne 28. 6. 2024 požádal žalovaného o poskytnutí informací na celkem čtyři otázky týkající se rychloměru na pozemní komunikaci ve V. ulici poblíž proluky na ulici P. v obci Valašské Meziříčí. Předmětem žaloby pak žalobce učinil odpověď žalovaného na otázky č. 2 a 3. Na otázku: *„Jakým způsobem probíhá zpracování přestupků z tohoto rychloměru – tj. kdo přesně přestupky, tímto rychloměrem zjištěné, zpracovává, odkud fotografie stahuje a co přesně s nimi dělá?“* žalovaný odpověděl: *„Přestupky zpracovávají k tomu určení strážníci Městské policie Valašské Meziříčí, kteří byli k této činnosti proškoleni. Jedná se o strážníky M. P. a Ing. M. Z. Přestupky zdokumentované měřičem rychlosti Ramer R10 jsou přeneseny na server Města Valašské Meziříčí, odkud jsou data zpracovávána programem Archiv 5.4.5.1 CZ. Po vyhodnocení přestupku strážníkem je tento elektronicky oznámen příslušnému správnímu orgánu.“* Na otázku: *„Kolik snímků vozidel, překračujících nejvyšší dovolenou rychlost, pořídil tento rychloměr za květen 2024?“* žalovaný odpověděl: *“V měsíci květnu 2024 měřič rychlosti zachytil 1108 vozidel.”*
9. Předně musí krajský soud konstatovat, že neshledal nesrozumitelnost ani neurčitost či přílišnou obecnost žádné z posuzovaných otázek, v důsledku které by nebylo zřejmé, jaké informace jsou požadovány. Postup dle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona spočívající

ve výzvě k upřesnění žádosti tedy nebyl na místě. Žalovaný postupoval správně, pakliže na položené otázky i přes dílčí obecnost jedné z nich (jak bude vysvětleno dále), která však nevyklučovala poskytnutí odpovědi, odpověděl v korespondujícím rozsahu.

10. Pokud jde o první z posuzovaných otázek, předmětem sporu zůstala odpověď na jedinou dílčí „podotázku“, a sice „*co přesně s nimi dělá*“. Je přitom nezbytné upozornit na to, že dotčená otázka svou formulací směřuje na zpracování přestupků z rychloměru. Otázka nebyla formulována s primárním důrazem na zpracování fotografií. S tímto plně koresponduje i obsah žalobcovy stížnosti ze dne 11. 7. 2024. Z této krajský soud zjistil, že si žalobce stěžoval na to, že mu nebylo sděleno, „*jak přesně jsou přestupky zpracovávány (tzn. co přesně s daty z rychloměru dělají strážníci Městské policie Valašského Meziříčí (...))*.“ (zvýraznění provedeno soudem). Žalobce ve stížnosti dále uvedl, že „*žádal o informaci, co přesně strážník s daty z rychloměru udělá*“. Žádal tedy o přesnější odpověď, „*tj. co přesně strážník dělá*“. Pokud by žalobci skutečně šlo o způsoby zpracování fotografií, není soudu zřejmý žádný důvod, proč by to ve své stížnosti neuvedl namísto opakovaného uvádění v tomto kontextu nic neříkající formulace *co přesně dělá*.
11. Požadovaná otázka tedy byla formulována s důrazem na to, jak jsou data z rychloměru ve smyslu zjištěných přestupků zpracovávána. Na to žalobce dostal odpověď, že jsou data zpracovávána konkrétně uvedeným programem a následně ze strany proškolených strážníků vyhodnocena a poté jsou elektronicky oznámena příslušnému správnímu orgánu. Krajský soud se přitom ztotožňuje s žalovaným, že žalobci byla poskytnuta odpověď v dostatečném rozsahu s ohledem na obecnost této dílčí otázky.
12. Teprve až v žalobě poprvé žalobce přichází s tím, že požadoval odpovědět na otázku, jak přesně probíhá zpracování pořízených fotografií. V žalobě žalobce příkladmo vyjmenoval řadu dílčích úkonů, které si dokáže obecně při zpracování fotografií představit. Je však třeba upozornit na to, že žalobce se netázal na konkrétní jednotlivé úkony. Jak již soud uvedl, jeho dotaz nebyl formulován se zaměřením na zpracování fotografií a nadto ani nebyl formulován tak, že by požadoval vyjmenování konkrétních úkonů zpracování. Byla-li by otázka formulována tak, že žádá o sdělení, jaké konkrétní úkony s pořízenými fotografiemi osoba zpracovávající přestupky dělá, dávala by jasnou indicii, že žádá vyjmenování faktických dílčích úkonů. Tedy ve smyslu žalobcem v žalobě předestřené odpovědi (konverze formátu, úprava jasu atd.). Takto však dotaz formulován nebyl. Žalovaný proto nepochybil, odpověděl-li na značně obecnou otázku „*co s nimi dělá*“ obdobně obecně. Na závěru o dílčí obecnosti dotčené otázky přitom nic nemění ani uvedení výrazu „*přesně*“. Bez jakékoliv další konkretizace dotazu poskytl žalovaný plně dostačující odpověď.
13. Jak žalobce sám podotkl, jím vyjmenované úkony jsou toliko hypotetické. Soudu je totiž dost dobře představitelné, že pořízené fotografie není potřeba jakkoliv více zpracovávat, než je zcela prostě vyhodnotit z hlediska, zda poskytují dostatečný podklad k prokázání spáchání přestupku či nikoliv. Žádný správní orgán pak rozhodně nemá povinnost při dotazu na jeho činnost vymýšlet všechny v úvahu přicházející varianty činností a ubezpečovat žadatele o tom, že určitou v úvahu přicházející množinu činností neprovádí. Krajský soud má proto za to, že žalobce prostřednictvím podané žaloby požaduje poskytnutí dalších, navazujících informací, které vyplynuly teprve až po poskytnutí odpovědi žalovaným. K dosažení tohoto účelu však musí žalobce podat novou žádost o informace, nikoliv vymáhat jej prostřednictvím soudu. Jeho polemika obsažená v replice, že by novou žádost formuloval stejně, neboť lépe ji formulovat nelze, je v kontextu výše uvedeného úsměvná. Již jen doplněním několika málo slov a formulací dotazu ve smyslu žádosti o

sdělení konkrétních dílčích úkonů při zpracování fotografií (probíhá-li vůbec nějaké) typu úpravy jednotlivých parametrů pořízené fotografie (jas, kontrast, konverze formátu atd.) by žalobce formuloval dotaz zcela jiné kvality. Krajský soud se proto nemůže ubránit dojmu, že z formulace původního dotazu a z následně vznesené žalobní argumentace vyplývá, že poskytnutí jakékoliv odpovědi by žalobce neuspokojilo a tuto by dále rozporoval.

14. Ve vztahu k druhé posuzované otázce je pak třeba uvést, že žalobce požadovanou odpověď obdržel, což ostatně sám uznává. Jakkoliv je pravdou, že žalovaný ve své odpovědi neupřesnil, že rychloměr pořizuje právě jednu fotografii právě jednoho vozidla překračujícího rychlost, tuto upřesňující informaci obsáhl ve vyřízení stížnosti nadřízený orgán. Žalobce tak již na počátku dostal správnou odpověď na svoji otázku, tedy že v květnu 2024 bylo pořízeno 1108 fotografií stejného počtu vozidel překračujících rychlost. Pouze mu pochybením žalovaného nebylo vysvětleno, že počet 1108 označuje jak počet vozidel překračujících rychlost, tak i počet pořízených fotografií. Tento nedostatek však byl napraven nadřízeným orgánem.
15. Žalobci lze přisvědčit v tom, že nadřízený orgán, pokud hodlá sám poskytnout informaci nebo jinak vyřídit žádost o informaci, musí vyřízení věci převzít usnesením dle § 16a odst. 6 písm. c) informačního zákona. Samu informaci o počtu snímků vozidel překračujících rychlost žalobci poskytl žalovaný, nadřízený orgán ji pouze upřesnil, vysvětlil. Nelze tedy hovořit o tom, že by nadřízený orgán v rozporu s uvedeným ustanovením poskytl žalobci informaci namísto žalovaného. Nadto ve správním soudnictví soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům osob (srov. § 2 s. ř. s.), nedbají na zákonnost jednání veřejné správy jako takové. Z tohoto úhlu pohledu je ale nutné vyzdvihnout, že sám žalobce uznává, že informace obdržel. Z hlediska nečinnosti žaloby tedy není důvod pro jakýkoliv zásah soudu.
16. Sám žalobce odkrývá svoji motivaci k podání žaloby i ve vztahu k této otázce spočívající v možnosti podání zásahové žaloby proti poskytnuté odpovědi, kterou apriori považuje za nepravdivou. K tomu lze pouze na okraj poznamenat, že pravdivost informace není předmětem tohoto řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2024, č. j. 3 As 153/2023-51, odst. 32 a judikaturu v něm uvedenou). Taková motivace nemůže vést k úspěchu žalobce v nyní projednávaném soudním řízení, jelikož podstatou žaloby proti nečinnosti je ochrana žalobců v situacích, kdy je jim ze strany veřejné správy neprávem něco upíráno (vydání rozhodnutí či osvědčení, v případě žádostí o informace je to právě i neposkytnutí všech požadovaných informací). V tomto případě však žalobci poskytnutí požadovaných informací upřeno nebylo, soud tak neshledal pochybení správních orgánů, které by mohlo vést k závěru o jejich nečinnosti. Zároveň soud neshledal správnou ani domněnku žalobce o upření možnosti podrobení pravdivosti informace soudní kontrole v důsledku nemožnosti podat zásahovou žalobu. Žalobce neuvedl žádný konkrétní důvod, který by mu bránil v podání zásahové žaloby.
17. Soud neshledal žalobní argumentaci důvodnou, neboť v postupu žalovaného neshledal nezákonnost, jelikož žalobci byly jím požadované informace poskytnuty. Žalobu proto podle § 81 odst. 3 s. ř. s. soud zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť plně procesně úspěšnému žalovanému v soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 19. března 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu